

Men der er jo en tendens til, når der bliver indført nogle midlertidige forhøjelser af afgifter, at ordet midlertidige hurtigt bliver slettet og afgifterne bliver hængende. Derfor kan jeg godt forstå, at der er mange, der føler, at forhøjelsen ikke er fra 1.200 kr. til 1.400 kr., men snarere fra 750 kr. til 1.400 kr.

Der står så i bemærkningerne, at en forhøjelse fra 1.200 kr. til 1.400 kr. skal være med til at begrænse låntagningen. Dertil er kun at sige, at de, der har skrevet det, nok ikke har overværet, hvordan sådan en låneaftale bliver indgået, for det, der sker i det virkelige liv, er, at lånesummen blot bliver forhøjet med det her beløb. Så den bjørnetjeneste, man gør folk, er, at de kommer til over 20 eller 30 år at afdrage med renters rente de 1.400 kr., som er blevet indregnet ved handelen. Derfor er det et dårligt argument. Der er ingen begrænsende virkning af at forhøje fra 1.200 kr. til 1.400 kr. De 200 kr. er ikke med til at afgøre, om folk låner mere eller mindre.

Sig det, som det er, at der skal nogle penge i kassen. Det er også fair nok, hvis borgerne vel at mærke fik, hvad de betaler for, men som en anden ordfører har været inde på tidligere, er der jo store problemer med, at man rent faktisk er langt, langt bagud med behandlingen af de forskellige tinglysningssager. Det tager meget lang tid for folk at få det offentlige til at udføre det arbejde, som man har betalt for.

Lad os forestille os, at det var en privat virksomhed, der havde aftalt at lave noget til en bestemt tid og modtaget betaling for det. Hvis folk så ikke får det lavet inden for den aftalte tidsramme, kan man være helt sikker på, at Forbrugerombudsmanden vil give de pågældende ret i, at der skal ske nedslag i prisen. Betingelsen for, at man skal opretholde så høj en tinglysningsskik, må da i hvert fald være, at de offentlige kontorer så også laver tingene hurtigt og mindst så hurtigt, som regeringen har lovet.

Så er der en række lempelser, og dem støtter vi naturligvis alle sammen. Vi synes, at det specielt på forsikringsområdet er overordentlig påkrævet.

Der har været nogle eksotiske eksempler, hvor primært Århus Kommune har lagt sig i spidsen, og hvor en socialdemokratisk borgmester mente, at det var hans opgave at gå ud og afprøve grænserne for, hvordan lovgivningen virker. Vi synes, det er overordentlig utiltalende af Århus Kommune og så sandelig også af en socialdemokratisk borgmester, at man i den grad gik ind og lavede tilskudstænkning ved at

køre i bus til Flensborg for at lave en låneaftale. At konsekvensen af det bliver, at man nu ophæver de regler om afgift på lån og tillægsbelåning, støtter vi naturligvis.

Vi synes til gengæld ikke om, at nogle af stempelafgifterne på notarforretninger nu forhøjes. Det er såmænd ikke forhøjelsen fra 200 kr. til 300 kr. Det er mere princippet om, at der er stempel på notarforretninger, for spørgsmålet er jo, hvem der egentlig udfører arbejdet.

Vores opfattelse er, at det ved stempel og tinglysning osv. skal være sådan, at den afgift, man betaler, skal modsvares af en ydelse, så det arbejde, man får udført hos det offentlige, er det, man betaler for, og så må man regne ud, hvad det koster. Det er jo borgeren eller virksomheden osv., der opnår en forbedret retsstilling, når en aftale, en kontrakt, et lån, eller hvad det er, bliver stemplet og tinglyst og dermed registreret hos det offentlige.

Men når man går til advokat eller notar og skal have foretaget en lodtrækning – og notarius publicus kundgør, hvem der har vundet i den lokale spejderkonkurrence, hvor der er udloddet et abonnement eller andet – og så skal betale en afgift til staten på 300 kr., har jeg svært ved at se, hvilken opgave staten i den forbindelse har løst, og hvorfor staten overhovedet skal have en afgift. Men det kan vi sikkert botanisere i under udvalgsarbejdet.

Så er det også faldet os i øjnene, at straffebestemmelserne heri jo er ganske vidtgående. Vi er enige i, at hvis man ikke overholder reglerne, kan man idømmes en bøde, men at der ligefrem er en strafferamme, der går op til 2 års fængsel for at være kommet til at købe et forkert stempelmærke, står et eller andet sted slet ikke mål med, hvad strafferammen er for andre ting i det danske samfund. Derfor mener vi, at man ved denne her modernisering burde sløjfe reglerne om at sætte folk i fængsel, hvis de ikke har købt det rigtige stempelmærke, og i stedet have en bødebestemmelse. Det andet må siges at være dybt forældet.

Endelig kan vi ikke forstå, hvordan man er nået frem til, at folk skal betale 69 kr. for hver erindringsskrivelse, der skal sendes ud. Hvorfor 69 kr.? Hvorfor ikke 70 kr.? Eller hvorfor ikke 50 kr. eller 100 kr.? Jeg har kigget i bemærkningerne og søgt efter, om der et eller andet sted var en logisk forklaring på, hvorfor det lige er 69 kr., man skal betale, hver gang man får en erindringsskrivelse. Det er der ikke forklaring på nogen steder. Der gælder regler i